

מועצה אזורית אלונה

ישיבת מועצה

מתאריך 2.4.2019

נוכחים:

ראש המועצה	-	אריה שרון
מנכ"ל אגוד ערים איכות הסביבה	-	ניר סער
חבר מועצה	-	אייל כהן
חבר מועצה	-	מאיר סיטבון
חבר מועצה	-	טל כידן
חבר מועצה	-	ליאור בכר
חבר מועצה	-	גלעד זרקה
עו"ד משה אריאל – יועמ"ש		
כאמל חלבי – מזכיר / גזבר		
נעדרים: נאוה גלעד, שחף טנדט, עירית וייס, אבי אשכנזי.		

סדר יום:

1. אישור פרוטוקול.
1.
2. מצגת קצרה ומשלימה בנושא הגז- מנכ"ל איגוד ערים לאיכ"ס.
2.
3. תכנית כוללנית לאלונה.
3.
4. שדרוג גנים ציבוריים.
4.
5. מגרשי כדורגל- דשא סינטטי.
5.
6. קריטריונים למלגות.
6.
7. ערב התרמה באלונה.
7.
8. בקשה לאירוע מתחת לכיפת השמיים
8.

פרוטוקול

אריה שרון : ערב טוב לכל החברים, אנחנו פותחים בישיבת המועצה, היום קבענו שלא כבדר"כ את תחילת ישיבת המועצה בשעה 18:00. אני שמח ומודה לכל אלה שהגיעו בגלל שיש לנו הערב ב20:30 נכון? בגבעת נילי ערב יום המעשים הטובים. היום זה יום המעשים הטובים.

סעיף 1- אישור פרוטוקול

אריה שרון : נפתח בנושא ראשון, אישור פרוטוקול. אני רוצה להזכיר לכם מישיבה קודמת התחלנו להקליט את הישיבה, כך שכל מה שנאמר כאן מוקלט, נערך תמלול ואח"כ זה מופיע באתר המועצה לאחר שמאושר הפרוטוקול. כאמל מזכיר המועצה עורך וקורא את התמלול, מתוך התמלול הוא עורך תקציר פרוטוקול שמציין בו רק דברים עיקריים והחלטות ומפיץ את זה לחברי המועצה.

מאיר סיטבון : ותוך כדי הישיבה הוא רושם ?

אריה שרון : לא, יש תמלול. עכשיו, קיבלתי כמה הערות: "היו דברים שנאמרו וזה לא בפרוטוקול" ואני השבתי לכל מי שפנה שכל מה שאמרתם נמצא בתמלול אבל הוא יפורסם לאחר שיאושר הפרוטוקול. עכשיו הפרוטוקול מוגש אליכם, שם רשמו את תקציר המילים שנאמרו וכן ההחלטות. פרוטוקול מאושר ?

ליאור בכר : שאלה, התמלול עולה לאתר כמו שהוא ?

גלעד זרקה : תראה אם זה תמלול והדברים הוקלטו אז הם כבר הוקלטו. מה יש כאן לאשר ?

אריה שרון : אני חייב את אישור מליאת המועצה. בשביל מה יש קול למועצה ?

דובר : מתי זה עולה? מחר זה עולה?

אריה שרון : לא, לא. זה עולה טכנית לאחר שפרוטוקול המועצה מאושר.

דובר : לאתר כללי ככה ?

אריה שרון : כן, בזמן סביר. אז הפרוטוקול מאושר.

סעיף 2- מצגת קצרה ומשלימה בנושא הגז- מנכ"ל איגוד ערים לאיכ"ס.

אריה שרון : בישיבה קודמת הצגתי את נושא הגז ואתגרי הגז שעומדים מולנו, העתידיים, ואז נאווה חברת מועצה שהייתה גם במושב הקודם של המועצה, העירה שלפני שנה בערך הופיע מנכ"ל איגוד הערים לאיכות הסביבה שרון כרמל והציג. תראו, אני לא איש מקצועי. הוא עומד בראש, הוא מנכ"ל האיגוד והוא נותן מצגת מפורטת, עניינית ועל כל שאלה הוא יכול לענות. זה דברים שאני לא הכי מבין. כיוון שדשנו והצגנו את הנושא ו.. אבל, צריך תמונה יותר מקצועית. אתם ביקשתם השבוע לעלות מצגת קצרה על נושא הגז. זה מעניין כי זה משק האנרגיה העתידי שלנו וזה צריך לעניין כל אחד וגם את הממשקים שנוגעים לנו כציבור שנמצא במרחק כך וכך מאתרי הגז. לכן אני ביקשתי מניר, ותודה שבאת, שיציג בפניכם מצגת יותר מקצועית. בבקשה ניר.

ניר סהר : טוב, שלום לכולם. תראו, אני אתחיל ברמת מאקרו בעצם מה זה גז טבעי ומה משק הגז הטבעי במדינת ישראל, וכולכם שומעים על זה בחדשות בעיקר השר שטייניץ מדבר על הנושא הזה, ותראו בעצם מה קורה מול חופי מדינת ישראל. כמה מאגרים, דיברנו קודם על חיל הים, אז תראו כמה אתגרים יש לחיל הים. אלה בעצם תגליות הגז : תנין, כריש בצפון, תמר, לווייתן, דלית, דולפין, שמשון, ולא שמתי את כולם אבל בהחלט אפשר לומר שישראל הפכה להיות בעצם מעצמת גז.

דובר : רגע, זה מאגרים ששואבים מתוכם כבר?

ניר סהר : לא, לא, עוד לא, לא מכולם. אני אסביר, אבל בהחלט זה שם את מדינת ישראל מבחינה אסטרטגית במקום אחר לגמרי ממה שהיה בעבר ; אם מה שהיה בעבר היינו צריכים להסתמך על הנפט ממדינות ערב אז היום אנחנו יכולים להיות בעצם מעצמה, אפשר להגיד בעצם גם שאנחנו מעצמה בינלאומית כי כבר אם

שמעתם בחדשות, יש כבר הסכמים למול איטליה, קפריסין, למול יוון, וגם למול הרשות הפלסטינית ועוד מעט קצת נדבר על הנושא הזה. בעבר, כפי שדובר פה, בעצם אספקת הגז בוצעה ע"י המצרים, יש להם גם מאגרי גז, אבל בשלבים מסוימים אם אתם זוכרים אז הם פוצצו את הקו. כל פעם הם פוצצו את הקו ולמדינת ישראל היה קושי גדול להסתמך על מאגרים וקווים שכל המון עם בעיות טרור וביטחוניות, לכן הם העבירו מהלך ב-15 השנה האחרונות ובאמת גילו את תמר.

מאיר סיטבון : זה בגלל שאת הגז הזה אי אפשר לאגור אני מבין? תמיד זה קורה בזרימה ואז יש בעיות.

ניר סהר : נכון, אז התחילו עם ... שזה מאגר מאוד קטן מול חופי אשקלון, ... שני מאגרים מאוד קטנים וזה בעצם מה שסיפק לנו לאורך הרבה מאוד שנים. לאחרונה, וכשאני אומר לאחרונה זה ל-15 השנה האחרונות מצאו את התמר שהוא

בסה"כ BCM 279

אריה שרון : תסביר מה זה BCM

ניר סהר : ביליארד קוב מטר, בסדר? ביליון, לא מיליון קוב מטר. ואז אמרו "אוקיי, מה נעשה? איך נחבר את מדינת ישראל מאוד מהר כי אנחנו צריכים גז?". העבירו צנרת גז מהמאגר עצמו שנמצא בעומק הים, שתיים-שלוש קילומטר בעומק הים מתחת לקרקעית הים, עד למריבי אז בעצם יש פה צינור שמחבר בין תמר למריבי לאשקלון, ומספק בעצם לכל מדינת ישראל עד היום גז. זה מקור הגז היחיד שיש לנו היום. תמר הוא היחיד שיש לנו במדינת ישראל. לאורך השנים, הנה אתם רואים כמו הרבה מאוד פרויקטים, לאחרונה אנחנו מדברים או שומעים בעצם בחדשות, ראיתי פה שלטים ביישובים גם, על נושא המאבקים באסדות הגז ומסרטן וכן הלאה וכן הלאה. מדברים בעיקר על לויתן. שימו לב שהוא 533 אז היום זו כבר הערכה שהיא הרבה יותר גדולה וקרובה יותר ל-700 BCM. אין ספק שזה מאגר ענק. הוא מבין הגדולים בעולם מבחינת גז, כלומר אפשר באמת להגיד שישראל הפכה להיות מעצמה.

אריה שרון : לויתן ?

ניר סהר : נכון, לויתן.

אריה שרון: אני רוצה להבין; אני שומע פרסומות ובייחוד החברה שמפיקה מפרסמת ומשקיעה מאוד בהסברה וכולי, היא אומרת שזה אחד המאגרים בקנה מידה עולמי. ממש ככה.

ניר סהר: נכון, ממש ככה. ממש ממש ענק. אני עוד מעט אראה.

אריה שרון: באיזה מושגים? של כמה שנים?

ניר סהר: מדברים על סדר גודל של 35 שנה לא רק ליצור עצמי, אלא גם לייצוא ואני מדבר פה על מספרים... מהאספקה הלאומית שתצא מחוץ לישראל ותיכנס לתוך ישראל לצרכים פנימיים של מדינת ישראל. אין ספק שהפכנו להיות בעצם מעצמה בינלאומית.

ליאור: יש צינור, ייקחו את הכל לישראל ומכאן יוציאו?

ניר סהר: גם וגם. מה המרחק בין תמר ל-ליוויתן? שניה, אני נותן לכם רגע את התמונה הכללית ואני שמח שאתם ככה מתעניינים. במקביל יש את כריש ויש גם את תנין שהם מאגרים יחסית קטנים, 50, 22. משיקולים כאלה ואחרים, לא ניכנס לזה כרגע, החליטו גם אותם להריץ. כלומר בסוף 2019 יריצו גם את לוויתן, גם את כריש וגם את תנין. שימו לב שבעצם שלושת המאגרים הללו כבר התחילו לרוץ במקביל לתמר שמספקת כמו שאמרנו לאשקלון. עכשיו אני מסביר לכולם, מה זה בעצם מאגר? אם אנחנו מסכלים רגע על הסלייט הבא, על השקופית הבאה, אתם יכולים לראות את מה שהסברתי קודם. הנה רואים את הקו, תראו איזה יופי רואים את הקו של מה שהסברתי קודם בין תמר לבין מריבי שנכנס לתוך אזור אשקלון, אתם רואים אותו את הקו? עכשיו בוא ננסה רגע לדמיין שיש לנו את הר הכרמל שנמצא בעומק הים- ככה נראה המאגר הזה. עכשיו, סביב אותו הר הכרמל יש המון המון קידוחים, בסדר? בעומק של 3 ק"מ מתחת לפני הים ומשם מפיקים את הגז. כלומר אם עכשיו אני עושה חשבון זריז, 2-3 ק"מ מתחת לפני הים, קודחים עוד 2 ק"מ וזה סה"כ 5 ק"מ ומוציאים גז מעומק האדמה. כדי לסבר את האוזן, מה קורה בצאת הגז כשאני מפיק אותו בעומק של 5 ק"מ? לא משנה כרגע מרחק, עוד מעט נדבר על המרחקים. אני מביא אותו לגובה אפס. כלומר לגובה פני הים שלנו, ליבשה. 5 ק"מ, תחשבו. 5 זה לא 10 מטר, זה לא 100 מטר, זה 5 ק"מ הפרשי גובה. החומר הזה עובר בדרך המון שעות, אפילו קופא, עובר תהליכים כימיים, הוא

מתפרק, מוציא הרבה מאוד מזהמים, הרבה מאוד מלחים, הרבה מאוד מתכות כבדות, יש לו הרבה מאוד אספקטים כאלו ואחרים. עכשיו, את כל הגיפה הזאתי אנחנו צריכים בעצם לנקות ועל זה אנחנו מדברים, על האסדות שנמצאות לאורך חופי מדינת ישראל. הקונדנסט הוא בעצם אותם מזהמים שמנוקים ממאגר הגז. אז הבנו בעצם שיש מאגר ויש אסדת גז. שאלות לגבי זה? (אף אחד לא עונה) אז נמשיך.

הנה אז אתם רואים מצד ימין יש מעין זכוכית מגדלת כזו אתם רואים? זו אסדת הגז. בניגוד למה שיש משמאל, תנסו לראות פה עם התאורה, תמר פילד, ולווייתין פילד; פילד זה שדה. הנה הר הכרמל מצד שמאל, לדוגמא הר הכרמל כן? מלא מלא קדיחות, אתם רואים? תסתכלו כמה קדיחות יש בלווייתן. הנקודות זה קדיחות כמו שאמרתי בעומק 3 ק"מ ומגיע לעוד 2 ק"מ עומק ואותו דבר תמר, הנה הצינור שדיברנו עליו, זה התמר, נכון?

דובר: למה לווייתן לא הולך גם משם?

ניר סהר: שניה, אנחנו נדבר על זה. המאבק הציבורי המדובר הוא על האסדה הזו, בזום פה, בכדי להושיב אותם על חופי דור. זה המאבק והבנו בעצם מה הולכים לעשות פה באסדה הזאתי, לנקות את אותו גז ואת אותו קונדנסט בכדי שנוכל לקבל גז. עכשיו יש מאבק מאוד משמעותי על הנושא הזה ולמה? אני גוף מקצועי שמשקף רק את האספקטים המקצועיים, קודם כל מדינת ישראל רוצה לקבל גז כדי לספק לנו חשמל ופחם. פחם זה קטסטרופה. אנחנו כבר חמישים שנה נושמים את הדבר הזה לפחות, זה קטסטרופה, החלקיקים, תחלואה לא פשוטה. מדובר על סדר גודל של 250 אנשים שמתים, מתים, לא חולים, מתים באזור שלנו סביב תחנת הכוח ההירודאפית ועוד 230 באזור אשקלון, שמופעל מפחם מאחד. מאידך, באים ואומרים "רגע, בעצם למה אנחנו בעצם צריכים את הגז הזה?", יש אנרגיה נקיה יותר שזה טבעי. פעם היה סולארי נכון?

דובר: איך זה נקרא? אנרגיה..?

(כולם מדברים יחד)

ניר סהר: אנרגיה ירוקה, מתחדשת, אנרגיה מתחדשת נכון.

דובר: היא יכולה להחזיק שוק?

- ניר סער : יפה. יפה מאוד.
- דובר : כמה אחוזים היא?
- ניר סהר : אנחנו מדברים על שטחים אדירים, תראו לי איפה יש שטחים אדירים במדינת ישראל.
- דובר : בנגב.
- ניר סהר : יש אפשרות, נכון. עכשיו, בשביל.. בוא נחשוב רגע ביחד, שמנו עכשיו בנגב, יש שדות יפים, יש שדה יפה עם המוט, עם המגדל, ראיתם אותו? עם השמש, עם המראות שמקרינות. הרי מה עושים? לוקחים בעצם את כל האנרגיה של השמש, מרכזים אותה לתוך המראות, המראות מרכזות את זה לתוך גוף אנרגיה אחד והוא מספק בעצם חשמל. אממה? החשמל הוא יכול להיות ברמה הנקודתית אבל אנחנו צריכים קווי הולכה אז לך תעשה תשתית של קווי הולכה. זה בהחלט לא פשוט בשביל להביא אותה פה לאלונה.
- אריה שרון : לפעמים מסתכלים על הנקודה, על המקום שבו מיוצר ולא מסתכלים על כל מה שצריך מסביב; לפעמים כל התשתית שצריך מסביב היא חיסרון, ההולכה, ובאמת כדאיות. יחד עם זה אני רוצה להזכיר כל מה שקשור באנרגיה מתחדשת, לדוגמה השבשבות, אז הן גם כן מייצרות חשמל וזה גם אנרגית רוח וכו' אבל יש התנגדות ציבורית מאוד על העניין הנופי, על הפגישה בנוף, ביער הציפורים, ויש לזה התנגדויות.
- ניר סהר : אגב בצדק; ישראל ידועה כאחת המקומות היותר משמעותיים של נדידת ציפורים מאפריקה לאירופה, לרוסיה ובחזרה. עכשיו אנחנו בעצם עלולים לגרום להם למצב של חסימה וזה משהו שהוא קצת בעייתי בהקשר הזה. אוקיי, אז דברנו בעצם על השדות ודיברנו בעצם על האסדה. עכשיו, אנחנו מבינים מה ההבדל בין אסדה לבין שדה, בסדר עד כאן? בוא נמשיך.. הנה הקווים שיש היום והקווים העתידיים.
- ליאור בכר : שאלה, מה שיוצא מתמר לכיוון מריבי, זה רק גז או שזה גם קונדנסט?
- ניר סהר : למעשה אם אנחנו מסתכלים רגע על מריבי כן? אז מגיע למריבי אותו גז מתמר, והקונדנסט עצמו מגיע לחוף.
- ליאור בכר : בצינור שמגיע מתמר נכון?
- ניר סהר : בדיוק

- ליאור בכר : אז למה לא מעבירים אותו גם ?
- ניר סהר : למה לא מעבירים אותו ליבשה פה? זה מה שעושים.
- ליאור בכר : לא, למרי בי.
- ניר סהר : הוא מגיע ליבשה.
- ליאור בכר : למה לא מחברים את לווייתן לתמר ?
- ניר סהר : מה ההיגיון היה בלחבר את מריבי? זה ארוך ומיותר. אם מחברים אותו בין פה לפה זה הרבה יותר קצר, הרבה יותר נכון. כיום הוא מחובר לצינור אחד.
- אריה שרון : לא, תגידו, מה המרחק בין תמר ל-לווייתן ?
- ניר סהר : 30 ק"מ.
- ליאור בכר : בין לווייתן לחוף ?
- ניר סהר : 120 ק"מ
- דובר : לא, לווייתן לחוף 9.7 .
- ניר סער : הוא מדבר על המאגר או המרחק?
- (כולם מדברים יחד)
- ליאור בכר : השאלה הייתה אם בין לווייתן לתמר למה לא-, אם אפשר היה מלווייתן לקחת למריבי בעצם?
- ניר סהר : אז שוב פעם, אתה רוצה בעצם להוריד צינור,
- ליאור בכר : לא, על אותו צינור הוא מתלבש.
- ניר סהר : לא, לא אבל הצינור הזה עדיין חי וקיים. עדיין משתמשים בו.
- ליאור בכר : הוא מעביר קונדנסט?
- ניר סהר : לא קונדנסט, גז.
- ליאור בכר : אז איך מועבר הקונדנסט של תמר ?
- ניר סהר : עוד צינור שמועבר ממרי בי ליבשה,
- גלעד זרקה : רגע, הגז מגיע בלחץ נכון? אין תורפדות או משהו ?
- ניר סהר : נכון, לחץ טבעי שלו.
- גלעד זרקה : אז מה זה משנה המרחק? הרי ברגע שאתה ממלא את כל הצינורות בגז תמיד יהיה לו גז , זה לא כל פעם שאתה פותח ברז הוא צריך לעבור 150 .
- ניר סהר : תראה, זה נכון מה שאתה אומר על פניו אבל מה זה הלחץ שיש במאגר עצמו? זה לחץ טבעי. הלחץ גם מתעייף בסופו של דבר, אותו לחץ שהיה בתמר לפני 15

שנה הוא לא אותו לחץ של היום והתפוקה שאנחנו מפיקים היום היא לא אותה תפוקה שאנחנו נפיק מחר. לכן אני אומר שאתה צריך לקחת את הפרמטרים האלה גם כשיקול דעת; במרחק 120 ק"מ של לווייתן, בשלב מסוים הם יודעים שיצטרכו לתת דחיסה, כלומר, לשים על המאגר עצמו מדחסים ולהוציא את הגז. יש פה הרבה מאוד שיקולים טכנולוגיים.

גלעד זרקה: כי אם ייגמר במריה אז הגז יעשה את אותו מסלול בסופו של דבר לדרום חזרה כדי לתת לדרום גם גז. זה אותו דבר.

ניר סהר: אבל שמת לב כמה יש? תסתכל. אגב, יש פה עוד הרבה מאוד שלא ציינתי, אני ציינתי רק את אלה שעם היתכנות גבוהה להתחברות למדינת ישראל. אני יכול להגיד, אני לא בטוח בזה כן? אבל אני יכול להגיד שהשיקול להפעיל כרגע את תנין כריש- יש לנו מחלוקת בינלאומית משפטית למול לבנון. איפה בעצם עובר הקו והאם הוא שייך בעצם למדינת ישראל או האם הוא שייך בשטח הטריטוריאלי ללבנון. וזה עכשיו בדיון בינלאומי בבית המשפט הבינלאומי בעניין הזה. לכן, אני מניח שהחליטו לקבע את זה כבר עכשיו ולהפעיל את כריש ותנין לפני שהם בכלל יקבלו את ההחלטה בעניין הזה.

אני נכנס רגע לתמ"א 37. תכנית מתאר ארצית זה כמו חוק במדינת ישראל. החליטו בעצם ב-2014 שהתמ"א הזאת שרירה וקיימת ורוצים להקים שני פוליונים. מה זה פוליון? זה מתחם מסוים שאמרו ששם יטפלו בגז. אחד זה מול חופי ישראל, בחוף דור, ואחד מול מכמורת. שניים. אנחנו מדברים כרגע על הצפוני ולא על הדרומי. הצפוני זה לווייתן, שם לפי תמ"א 37 ח, אם מישהו יקרא את תמ"א 37 ח- יש אפשרות להקים 4 ספקים של גז. "נובל אנרגיי" או לא משנה מי. אנחנו ביחד עם הרשויות שחברות באיגוד הלכנו לבג"צ בעניין הזה ואמרנו להם: "תקשיבו, אנחנו מבקשים כדי שנוכל לבחון את הזיהום, לאפשר רק ספק אחד". למה? כי על פי מה שמצאנו בתזכיר השפעה על הסביבה נובל אנרגיי כבר לקחו את כל התפוקה האפשרית של אספקת גז למדינת ישראל מהפוליון הצפוני. ובג"צ הלך אתנו בעניין הזה ויש פסיקה על כך שבעצם לא יהיה יותר מספק אחד בפוליון הצפוני. כלומר רק נובל אנרגיי. לגבי הפוליון הדרומי מול נתניה מכמורת הסוגיה עוד פתוחה בהקשר הזה.

גלעד זרקה: מה המרחק מהחוף?

ניר סהר: עשרה קילומטר.

(מחליף שקופית במצגת) אוקי. אז הנה, פה הפרמטרים שכבר סיפרתי לכם, בארות הגז של שדה לווייתן נמצא ב-125 ק"מ מערבית לחיפה ו-35 ק"מ מערבית ממאגר תמר. הנה, זה המספרים בערך שאמרתי לכם. בעומק של 1,700 מטר מחוץ למים הטריטוריאליים של מדינת ישראל. אני מזכיר: 1,700 מטר ועוד 2 ק"מ קדיחה, סך הכל סדר גודל של 4-5 אפילו. בשלב א' יהיה לנו 1.4 מיליון מטר קוב שעה לשוק המקומי של מדינת ישראל. אנחנו יודעים את זה ואני מדבר רק על לווייתן. אבל בעתיד יתווסף עוד מיליון אחד מטר קוב שעה לטובת ייצוא, כמו שדיברנו- איטליה, קפריסין וכן הלאה. כל שאר התפוקה, הנה אתם רואים שזה כבר עלה ל-631.

עו"ד משה אריאל: 30 שנה זה לא פרק זמן קצר?

ניר סהר: לא, ממש לא.

עו"ד משה אריאל: זה הטווח שאליו מסתכלים? ומה יהיה אחרי 30 שנה?

ניר סהר: יהיו דברים יותר טובים.

עו"ד משה אריאל: מפעלים שבונים את עצמם היום עם תשתיות גז ייגמר להם הגז באיזשהו שלב?

ניר סער: לא אבל ראינו כמה מאגרים יש לנו. אז מאגר אחד בעצם אנחנו מדברים על 30 שנה שיכול לספק די והותר.

אריה שרון: זה רק לווייתן,

ניר סהר: עוד לא דיברנו על דלית, ושמשון, ולא דיברנו על כנרת ועוד לגבי המון. אין ספק שהם יהיו לטובת מכירה.

גלעד זרקה: יש חישוב שאם כל המשק מחובר לגז אז כמה המשק צורך בשנה גז?

ניר סהר: יש חישוב לזה, כן, אבל מה שלי יותר חשוב בהיבט של ביצועי וסביבתי- כמה נוקסים פחות וכמה סוקסים פחות, וכמה תחלואה פחות, וכמה חלקיקים פחות.

אריה שרון: נוקסים זה זיהום שנובע מייצור הפחם.

ניר סהר: כן. ותחמוצות חנקן ותחמוצות גופרית שזה ה-main business שלנו של כולנו. אנחנו נוסעים עם הרכבים האלה והם המזהם העיקרי שלנו. תחשוב שבפעם הרכבים שלנו, אם תהיה לנו מספיק טכנולוגיה ומספיק יזמים ופחות

דמוקרטיה במדינת ישראל, הרכבים שלנו ייסעו בגז. בגז לא כפי שיש היום עם כל המגבלות, אלא גז שהוא בעצם יספק לנו הרבה מאוד אנרגיה והוא הרבה יותר טוב, אגב, מההיברידי או מהסוללות למיניהן. הרבה יותר סביבתי גם. דיברנו על האסדה ששם צריך להגות את הגז. זה הקונדנסט. החליטו למקם את זה לפי התמ"א ב-9.7 ק"מ מערבית לחוף דור וזה המאבק. על זה רבים כל הציבור, שומרי הבית, ושומרי החוף וכן הלאה. על זה הם רבים. מאיר סיטבון: על זה או על המרחק? לשים את זה נצטרך לשים את זה. מה שמתווכחים זה על המרחק?

ניר סהר: נכון כי הם חוששים מזה.

ליאור בכר: לא רק על המרחק, גם שרצו לעשות את הכל באסדות צפות.

ניר סהר: סליחה?

ליאור בכר: גם על הסוג.

ניר סהר: כן. מה שמאיר אומר, והוא אומר בצדק, שהמרחק הוא פרמטר שמשפיע; אם ילכו על טכנולוגיה של FPSO, שזו אסדה צפה, אפשר לשים את זה בכל מקום כפי שכריש ותנין לשם הדוגמא עושים. אבל נדבר על היתרונות והחסרונות של כל אחד מהם כי יש גם וגם. על מנת לסבר את האוזן, גודל האסדה היא 100 מטר על 100 מטר. בגדול אני הייתי על אסדת תמר וראיתי, זו עיר שלמה עם שלוש קומות וכן הלאה. בעצם אנחנו מטפלים בגז עצמו, כמו שאמרנו, ומכניסים גם בין היתר חומרים נוספים שנקראים "מל" (כך נשמע) - ... אתילן גליקול שהוא בעצם Anti Freeze. סיפרתי לכם שהגז עצמו עלול לקפוא, אז כמו באירופה שמכניסים לרכבים - גם שם מכניסים Anti Freeze כדי שלא יבער. צריך להוציא את המזהם הזה. הלאה.

הזכיר ליאור את ה-FPSO אז הנה, ככה נראה FPSO - אסדה צפה שנמצאת מעל פי הבאר במרחק 90 ק"מ, 120 ק"מ. וואלה, על פניו נשמע הרבה יותר טוב, רחוק מהציבור נכון? אהממה? וזה ה-issue הכי משמעותי פה בעניין הזה ואם קלטתם את העניין הזה אז תבינו בעצם מה האסטרטגיה של משרד האנרגיה למול הציבור בעניין הזה. מבחינה טכנולוגית אני אומר לכם שהאסדה הזאת שהיא צפה, כדי לאגור את הקונדנסט-, הרי אמרנו והבנו שאי אפשר להפיק גז בלי להוציא את המזהם. כלומר אם המזהם הזה לא מפונה בעצם אי אפשר

לספק גז למדינת ישראל. אז חייבים לאגור קונדנסט. האסדה הזאת צריכה כל הזמן להכיל קונדנסט. עכשיו ברור לנו לגמרי שאם מפנים את הקונדנסט כל הזמן לחוף, כפי שיש היום בתמר, לעומת מרחק של 120 ק"מ כפי שהציבור רוצה- ייווצר מצב כזה שאני אצטרך לאגור כמות מאוד גדולה של קונדנסט על ה-FPSO הזה. ואז באירוע משמעותי תהיה לנו פה קטסטרופה. כלומר זה הפוך על הפוך; הציבור בא ואומר "תרחיקו את זה מאתנו שלא יהיה לנו זיהום", אבל מה השיטה אומרת? אם תרחיקו את זה נצטרך לאגור כמות אדירה של קונדנסט כי אין צינור,

מאיר סיטבון: שהסכנה היא יותר גדולה.

ניר סהר: ואז אם יהיה אירוע, כמות של 500 אלף חביות קונדנסט יגיעו לחופי מדינת ישראל.

אריה שרון: לא יכולים פחות?

ניר סהר: לא. מדברים על ספיקה מסוימת; דיברנו על ספיקה של 2.4 מיליון מטר קוב שעה נכון? דיברנו על 30 שנה.

אריה שרון: הקונדנסט שהוא נמצא כ-כתם על הים, תוך כמה זמן הוא יגיע לחוף?

ניר סהר: זה תלוי בהרבה מאוד והרבה מאוד תרחישים, אנחנו הרצנו מודל מול חקר ימים ואגמים וראינו תרחיש. ראינו שתוך שבועיים ימים, אם לא מטפלים בכתם הזה, הוא יגיע לחופי מדינת ישראל. ומה הוא עושה בדרך? הוא עושה הרבה מאוד נזקים לאקולוגיה, לדגים וכן הלאה עד שהוא מגיע לחוף. מה יקרה במרק 10 קילומטר? תוך 48 שעות הוא יגיע לחוף. על פניו זה נראה מסוכן אבל הכמות שתגיע לחוף היא הרבה יותר קטנה,

מאיר סיטבון: שאפשר להשתלט עליה.

ניר סהר: 2,300 חביות מול 500,000 חביות. הציבור לא מכיר את הפרטים האלה. האם אנחנו רוצים להתמודד עם 500,000 בים במרחק רחוק בשבועיים?

מאיר סיטבון: זה לא השאלה אם אנחנו רוצים אלא אם אנחנו מסוגלים להתמודד.

ניר סהר: כנראה שלא. ולכן, למה שמו את האסדה מול חופי מדינת ישראל בחיבור ישיר אל היבשה? מהסיבה הזאת שלא תהיה אגירה גדולה של קונדנסט.

אייל כהן: למה זה מפריע לנו פה? מה, וויזואלית? זה לא נראה טוב? זה 9 ק"מ מהחוף.

ניר סער : זה בתי זיקוק. הם אומרים שהם לא רוצים בתי זיקוק מול העיניים שלנו ואם יקרה זיהום זה יגיע אלינו, ואם הים יזדהם, ואם האוויר יזדהם וכן הלאה.

מאיר סיטבון : אם זה יזהם זה יעשה אצלם בלאגן.

ניר סהר : אני מסתכל על זה ברמה המקצועית נטו, מצדי שזה יהיה ב-300 אלף ק"מ מאתנו.

ליאור בכר : פעם שעברה ... עם ה- קונדנסט ותיארת את הבעיה של התחנות הללו של טיפול בקונדנסט. למשל איזה ... שרצו להקים שם ליד,

ניר סהר : רגע, אני אגיע לזה. עוד דבר אחד, יש לנו הרבה מאוד שיקולים ואני לא אכנס לשיקולים הללו, וזה המון המון שיקולים, אתם רואים? יש פה סוג של מדף יבשתי. המדף היבשתי הזה בעצם מאפשר עיגון של אסדה אל הקרקעית. העומק של האסדה פה שתהיה מול הפוליגון הזה שאנחנו מדברים עליו כרגע הוא סך הכל בעומק של 64 מטר. לכשאנחנו מתרחקים מעבר, אתם רואים את המדרגה הזאת? קשה קצת לראות אותה באור אבל אנחנו מגיעים פה לקילומטר ו-250 כבר. איזו אסדה יכולה להיות מקובעת לקילומטר ו-250? זה לא קיים כזה דבר. אי אפשר לעשות כזה דבר. לכן בחרו את המדף הזה. אם אפשר היה להרחיק את המדף הזה היו מרחיקים אבל זו יבשה.

מאיר סיטבון : שילכו להונג-קונג וייראו איך מייבשים שם.

ניר סהר : הלאה. מה זה הקונדנסט? דיברנו על זה בקצרה ואני ארוץ על זה. כמו שאמרנו, אם הגז הטבעי זה הוא בעצם הפחמימנים הקלים כמו C1, C2, C3, C4, אז 5, 6, 7 ו-8 זה כבר הגז המלוכלך, זה ה-קונדנסט. ואז אנחנו מדברים על חומר גלם לייצור דגנים; אפשר לבוא ולהגיד שניקח את הקונדנסט הזה ונייצר ממנו דלק- אתנול, מתנול וכן הלאה. כמו נפט גולמי. קונדנסט משמש למהילת תרכובות נפט, ביתומן, ואפשר לשנע אותם, שימוש כחומר בעירה וכן הלאה. אפשר להסתכל על הקונדנסט הזה כמפעל יצרני ואני מגיע בעצם למה שאתה דיברת שבהחלט מטריד אותי. כלומר כל עוד ה-קונדנסט הזה מנוהל- אני רגוע. אבל אם הוא לא מנוהל אני לא רגוע ועוד מעט נדבר על איך הוא לא מנוהל.

מאיר סיטבון : רגע, מה הבעיה ללכת ... כמו שהם עושים שובר גלים ונמל במרחק, בגובה הזה של ה... שאמרת. שיעשו מצע גדול של אבנים ענקיות, יעלה את ה-זה וישימו את האסדה. 40 קילומטר, מה הבעיה?

ניר סהר : ממה היינו מוטרדים באיגוד ערים? ובחנו את הנושא הזה- חששות של התושבים וה... של האיגוד... לסביבה בשל חוסר שקיפות מידע. הלכנו ועשינו חיבוק דב לנובל אנרגי ויצאנו בתקשורת ואמרנו להם "חבר'ה, אנחנו בהסכם בינינו" וכן הלאה. חיבקנו אותם חיבוק דב ולקחנו מהם את כל האינפורמציה. את כל המידע שיש לי היום בעצם להרבה מאוד גופים אחרים אין. למה? כי עשינו מהלך של שיתוף ציבור איתם ועשינו להם סוג של חיבוק דב בהקשר הזה. לקחנו מהם את כל הפרטים והיום אנחנו יודעים הרבה יותר ממה שידענו קודם. היינו מוטרדים, היום כבר לא, מכניסת יזמים נוספים בפוליגונים ובזה כבר הזכרתי ואמרתי שניצחנו בבית המשפט יחד עם הרשויות שחברות באיגוד, ובג"צ פסק שלא יהיה יותר מספק אחד בפוליגון הצפוני. את זה כבר הסברתי. הלאה.

פה צירפתי לכם את החלטת בג"צ: "המדינה תבהיר כי היא מודעת לכך שתכנית הפיתוח שאושרה למאגר לווייתן בחודש אפריל 2016 כוללת הספק שעתי של 2.4". מי לקח את זה? "נובל" כבר לקחו הכל. "כלומר באופן שממצה את הספקת של מתקני הטיפול שניתן להקים במתחמים היבשתיים והימיים במכלול הצפוני של תמ"א 37ח". זהו, נטו. סגרנו את זה. הלאה.

מה עשינו? לקחנו בעצם את כל החששות של תושבי מדינת ישראל; בהתחלה החששות של התושבים בעיקר פה באזור היה בנושא של אוויר. למה פטרוכימי? חיפה- ראש גדול, ראש קטן. כולנו קראנו את זה בתקשורת. הלכנו והרצנו בודד וראינו מה הפליטות שעלולות להיות מאסדת לווייתן שעדיין אל קיימת, אבל הרצנו בודד. וראינו השפעות כאלו ואחרות אבל שום דבר מהם לא עבר את התקן, ושום דבר מהם לא היה כל כך משמעותי. שוב פעם- על פי הערכה מקצועית שלנו.

מאיר סיטבון : מה זה "כאלו ואחרות"?

ניר סהר : לדוגמא אתילן, קסילן, בנזן, פורמלדהיד, כל הדברים האלה יש להם תקנים. תקנים בינלאומיים, תקנים ישראליים. בחנו את זה והם היו בתחתית. אפשר לראות את זה כאן בצורה יותר מובהקת איפה התקן עומד ואיפה הערכים העתידיים להיות. אם נשים רכב, לשם הדוגמא באזור שם, הרכב יראה את זה כאן והאסדה פה.

בשביל לבחון את הנושא הזה, אולי אני טועה, שמתתי תחנת ניטור איפה שהתושבים הכי מודאגים ואיפה שיש את כמות האוכלוסייה הגדולה- בזיכרון יעקב. שמתתי תחנת ניטור עוד לפני שהאסדה מתחילה לעבוד. ולמה? כדי שיהיו לי נתוני רקע. כשהיא תתחיל לעבוד נבוא ונגיד "רגע סליחה, יש פה שינוי חבר'ה".

טל כידן : ממתתי התחנות האלה?

ניר סהר : זה כבר 3-4 חודשים. ואני מתכוון לשים עכשיו עוד אחת על החוף עצמו- בנחשולים, דור, קיסריה. באזור שם לשים עוד תחנת ניטור שלא רק יהיה בגובה רום של האסדה אלא גם כן על החוף עצמו.

טל כידן : האסדה בבניה עכשיו נכון? היא עוד לא מוכנה. רק רואים את הניצנים מהחוף.

ניר סהר : נכון, רואים בעצם את הרגליים של האסדה. הלאה. מה החלטנו במועצת האיגוד? אמרנו שנלך ונשקיע בסביבות 100,000 שקל, בתכל'ס השקעתי קצת יותר- 133,000 שקל ביחד עם הרשויות האחרות ועשינו איזושהי עבודה יחד עם חקר ימים ואגמים ולמדנו את הנושא של שפך הימים.

הנה, זה מה ששאלת; הנה מיכל הקונדנסט. אמרו במדינת ישראל "וואלה, הנה אסדה",

אריה שרון : אני רק רוצה לעצור אותך רגע. בישיבה הקודמת אמרתי ולא הייתי בטוח כי זה מה שנאמר לי, שקיבולת מיכל הקונדנסט ב... הוא 10 קו"ב.

ניר סהר : 10,000 קוב.

אריה שרון : אוקי, אז לצורך הדיוק.

ניר סהר : 10,000 קוב ועם אופציה לעוד 10,000, זה שני מיכלים. אז אמרנו שיש לנו את

אסדת לויתן נכון? כבר הבנו מה עושים באסדת לויתן. לא במאגר, באסדה. מנקים את ה-קונדנסט, 2,300 חביות ומזרימים אותו ליבשה. לא אוגרים כמות גדולה כי אם לא מזרימים אותו צריך לאגור. הבנו מה ההבדל בין אסדה צפה לבין אסדה מקובעת. בשגרה יש פה קו קצא"א שמספק מאשקלון לחיפה לאורך החוף. אתם רואים את ה-bypass הקטן הזה פה? ה-קונדנסט כל הזמן יזרום לקו הזה בשגרה. אהממה? אומרים בבז"ן שבקצא"א יתכן ויהיו בעיות בקו הזה. אני לא יודע אילו בעיות, שביתות רכבת, לא יודע בדיוק מה, אבל

- יהיו בעיות. אז בואו נעשה מיכל שהוא יהיה מאגר חירום וזה ה-10,000 קוב אבל אני חושב שזה מיותר.
- ליאור בכר : את בז"ן לא רוצים להעביר? היו דיבורים לסגור.
- ניר סהר : עזוב, בז"ן חיפה זו סוגיה אחרת. אבל בואו נעשה מאגר שיאגור את ה-קונדנסט בכדי שנוכל להמשיך לזרים למדינת ישראל גז אחרת אי אפשר להזרים למדינת ישראל גז. זה עוצר.
- אייל כהן : אז למה זה מיותר? כי בפועל אם תהיה תקלה שיהיה לזה לאן ללכת. אחרת אתה עוצר את כל התהליך.
- ניר סהר : לוגית אני מסכים איתך, אבל מדינת ישראל הפקיעה פה 254 דונם.
- אייל כהן : איפה זה?
- ניר סהר : ליד אליקים. התחילו כבר לעבוד שם אתה ראית? זה אחד האזורים היותר יפים במדינת ישראל, אזור ביוספרי, נחל תות, מאגרי מים טבעיים.
- אריה שרון : כשהפקיעו כל כך הרבה דונמים שצריך עשירית מזה אז בא הציבור ושואל "למה? מה אתם מתכננים? אולי אתם מתכננים עוד דברים ואתם לא מספרים לנו". זה מעלה חששות בציבור.
- ניר סהר : נכון ובצדק. עכשיו אני אומר משהו אחר לשאלתך; יש פה בעיה בקו קצא"א שזה צינור ענק, יש בעיה אז מה זה אומר? שלא מושכים נפט נכון?
- אריה שרון : תעצור את הניקוי.
- ניר סהר : נניח שעצרתם. זה צינור כל כך גדול שהזרזיף הקטן הזה יחסית לכמות הדלק שעובר כאן זה מה שגורם בעצם לעצירה של תהליך?
- מאיר סיטבון : אני לא יודע מה זה הזרזיף שאתה אומר.
- ניר סהר : אמרנו, 2,300 חביות. כמה זה חבית? 160 ליטר? תכפיל את זה וזה כלום יחסית לכמות הדלק שמוזרמת לבז"ן כל יום. הנפח התפעולי הזה זה לא מה שיגרום. אבל בסדר, החליטו לעשות מאגר, אז למה אתה מפקיע 250 דונם? אתה מתכוון לעשות בז"ן באזור חגית? אז תגיד את זה. למה להסתיר מהתושבים? הלכנו איתם גם לבג"צ בעניין הזה יחד עם הרשויות שחברות באיגוד, וגם פה הצלחנו חלקית. אני לא מאושר מהתוצאה, אבל מה שנאמר פה בסופו של דבר זה שצמצמנו להם את זה ל-11 דונם. עדיין מיכל של 10,000 קוב, אם נעשה רגע חשבון מהיר- דונם, דונם וחצי זה מספיק.

- מאיר סיטבון : הוא נגד טילים המיכל הזה?
- ליאור בכר : אותי מעניין אם בבג"צ התייחסו לתעשייה שם.
- ניר סהר : הם לא נכנסים לזה.
- ליאור בכר : אני חשבתי שרוצים לעשות שם עוד שתי יחידות. ראיתי את השטח שהפקיעו וחשבתי שהם מגדילים את התחנה.
- ניר סהר : תראו, אנחנו עדיין במלחמה בעניין הזה אבל בג"צ אמר את דעתו ובואו נראה לאן יובילו את הדברים.
- ליאור בכר : ה-11 דונם חתום? אין יותר מ-11?
- ניר סהר : כן זה סגור, חלטנו את זה בעניין הזה, אבל מחר יבוא תשובה או דומה לו ויגיד "אני רוצה לעשות חממה טכנולוגית" בנושא של ה- קונדנסט ולך תדע. גם תמ"א אפשר לשנות. הלאה.
- אז מה החששות? 10 ק"מ מקו החוף. בימים אלו מתגבשת חוות דעת של הרשויות לצורך הגשת עתירה חדשה בנושא ה... וכן הלאה. כל הזמן יש עתירות וכל הזמן יש מלחמות, צריך להבין גם כן את ה-trade off בעניין הזה כי יש לזה משמעויות. בסופו של דבר, אנחנו רוצים לסגור את יחידות 1-4 בתחנת הכוחות אורות רבין. אנחנו רוצים לספק גז טבעי למדינת ישראל, אנחנו רוצים אנרגיה ירוקה. הרבה יותר משמעותי ונכון לנו.
- דובר : אתה יכול לעשות רק חששות בלי תושבים ולא יהיו לך בעיות.
(צוחקים)
- ניר סהר : אז הנה, זו הרצת המודל שסיפרתי לכם עם הפורמלדהיד ובנון, אלה שני הדברים העיקריים. אז אפשר לראות שבשער 0.8 ערך היעד, ערך מקסימלי מתקבל במודד זה "1" באזור פרדיס וזה בהחלט לא מעל התקן. לגבי בנון-3.9, 3.05, אז ככה שאנחנו נמצאים במרחב התקין. הלאה.
- בכלל כשאנחנו מדברים על הנושא של גז, החליטו במדינת ישראל ובזה אני אסיים, החליטו להקים הרבה מאוד תחנות כוח באזורים פתוחים, בין היתר אם אני לא טועה גם באזור רגבים. רצו לעשות. הולכים ומפעילים הרבה מאוד שיקולים כאלה ואחרים והעלייה לרגל הייתה גם אלינו למשרד בהקשר הזה.
- אריה שרון : נמצא פה אחד הלוחמים הנועזים.

- ניר סהר : מצוין. ואנחנו דאגנו להכשיר כל מהלך בהקשר הזה. ולמה? מה האמירה שלנו של האיגוד בהקשר הזה? "המקום המיטבי להקמת תחנות כוח נוספות שמופעלות בגז הינו במתחם אורות רבין ללא נגיסה בשטחים פתוחים, שימוש בתשתיות קיימות ומרחק מיטבי למגורים". זו הייתה ההחלטה. הייתה מלחמה מאוד גדולה, אני רק מעדכן אתכם, ויש החלטה להקים שתי תחנות חדשות באורות רבין שייקראו 7 ו-8 צפונית מהארובה עם האדים שכולם חוששים שהיא מזהמת אבל היא בהחלט לא מזהמת. כל התחנות הללו- ... אנרגיה, ואור פי סי וכן הלאה ירדו כרגע מהפרק לזמן מה. אין לי ספק שהם עוד יקומו. הפטריות האלה בגשם הראשון יקומו. חברים, תודה רבה. שאלות? אריה שרון : אני רוצה להודות לך בשם כולנו כי יש פה חברי מועצה חדשים שלא היו קודם בנושא הזה. אני רק מבקש ממך פה שתאפשר לנו שנעשה איזה מפגש לציבור באלונה באחד מבתי העם, ותגיע ונציג בפניהם את זה.
- ניר סהר : בשמחה רבה.
- אריה שרון : הרבה תושבים, ... , כדי שהם ישמעו.
- מאיר סיטבון : יהיו מעודכנים מהמקור. הכי טוב.
- אריה שרון : נציג רשמי שיסביר את זה באופן מקצועי שחף מכל פוליטיקה.
- טל כידן : שאלה; חוות הדעת שכתבת במצגת אתה חיברת את זה?
- ניר סהר : זה מועצת האיגוד.
- טל כידן : לא, כל המצגת הזאת זה אתה הכנת את זה או שזה מהמשרד לסביבה? מי הכין את הדבר הזה?
- ניר סהר : איגוד ערים. אנחנו אנשי מקצוע, אנחנו 30 עובדים ואתה תראה אותם, אנשים שמה שנקרא כל דבר זה "סביבה, סביבה, סביבה". אנחנו צריכים להישאר הכי מקצועיים שרק אפשר ושוב פעם, להבין את מכלול השיקולים שיש כרגע לפתחינו בנושא הזה.
- טל כידן : אתם כפופים למשרד,
- ניר סהר : לא, אני לא כפוף. חשוב מאוד, זו שאלה יפה. אני לא כפוף למשרד להגנת הסביבה, ואני לא כפוף למשרד האנרגיה, אני לא כפוף בעצם לאף אחד, אני כפוף אך ורק למועצת האיגוד. יש פתרון מאוד יפה באיגוד שלנו; מכיוון שאנחנו פזורים מחוף כרמל ועד נתניה ומזרחית לנו זה בעצם מנשה ומגידו,

בקעא וג'ד, בעצם אנחנו פזורים בצורה די הומוגנית הייתי קורה לזה. כלומר אין פה איזושהי רשות אחת שהיא מאוד דומיננטית שכופה את עצמה.

דובר : חדרה.

ניר סהר : בהחלט לא. יש להם שתי קולות אבל יש סך הכל 20 קולות. 18 רשויות- לחדרה יש שתי קולות ולנתניה יש שתי קולות. נתניה, אגב, היא יותר גדולה.

טל כידן : זה לא לפי מספר התושבים.

ניר סהר : זה לפי מספר תושבים. מעל כמות מסוימת יש שתי קולות. לחדרה יש שתי קולות ולנתניה יש שתי קולות ולכל השאר יש קול אחד. אם אמרנו שיש לנו 18 רשויות אז יש לנו 20 קולות סך הכל. אבל, היתרון הגדול שלנו בהקשר הזה, טל, הוא שאין לנו פה אילוץ פוליטי בהקשר הזה. תאר לעצמך שרשות אחת יכולה בעצם להכיל חצי מהדירקטוריון ומה שראש העיר כך ייעשה. זה יתרון מאוד מאוד גדול שלנו להישאר נטו מקצועיים.

מאיר סיטבון : מה עוד אתם עושים?

ניר סהר : מגוון רחב של טיפול בנושא איכות הסביבה. אוויר כבר הבנתם- יש לנו 18 תחנות ניטור. נושא של שפכים- יש לנו מעבדה מוסמכת ל-IZO17... זו המעבדה המוסמכת בהקשר הזה מול רשות הסמכת מעבדות. דוגמים 22,000 דוגמאות בשנה. חינוך סביבתי, נושא של קרינה, רעש, נושא של רישוי עסקים- אם מחר תרצה להקים עסק תצטרך לעבור דרכינו בכדי שניתן לך תנאים ברישיון עסק. אנחנו יושבים בוועדות תכנון ובניה יחד עם אלונה ומנשה ביחד. ועוד הרבה מאוד, פסולת, הרבה מאוד אספקטים. משתדלים לגעת בכל הדברים שיכולים לעשות לנו איכות חיים טובה יותר.

אריה שרון : תודה רבה.

סעיף 6- קריטריונים למלגות

אריה שרון : הנושא הבא הוא אישור קריטריונים למלגות, יוצג על ידי רוחה. רוחה תדבר גם על יום המעשים הטובים שיש לנו כאן באלונה. בבקשה.

רוחה : ערב יום העצמאות זו מסורת באלונה שאנחנו בעצם מקיימים אירוע לקהילה ומשלבים בתוכו את מתן המלגות לסטודנטים כחלק מטקס. אנחנו פנינו לסטודנטים. יש לנו שלושה מסלולים להגשה: מסלול A הוא מסלול להגשה

רגילה, תלמיד מגיש ועומד בקריטריונים שהם גם כן מוזכרים בטפסים למיניהם, ואחרי שיושבת וועדת מלגות שלנו מוחלט מי אכן עונה על הקריטריונים וזכאי בעצם לקבלת המלגה. ממש קרוב לתאריך מוחלטות רוב המלגות וכרגע אנחנו עדיין לא סגורים על ... זה בהתאם לסך שיש. מסלול A זו מלגה לעידוד השכלה גבוהה, המסלול השני זה מסלול לעידוד עשייה בקהילה יחד עם השכלה גבוהה-, סליחה, המסלול השני הוא מלגה לעידוד עשייה בקהילה בלבד, והמסלול האחרון הוא מסלול שכולל גם את הרגילה וגם את העשייה בקהילה.

אייל כהן: מה זה עשייה בקהילה?

רוחה: הסטודנט מתחייב לעשות 20 שעות שנתיות בקהילה.

ליאור בכר: התנדבות. לעזור בבית הספר בקייטנה של הקיץ וכולי.

אריה שרון: אני אגיד לך מה קורה. מצד אחד אתה רוצה שהוא יוכיח מחויבות כי הוא קיבל משהו מהקהילה, ומצד שני אתה צריך גם לתת לו את הזמן ללמוד.

ליאור בכר: אבל היא אמרה שזה לא קשור ללימודים.

אריה שרון: לא, ... הרי המטרה העיקרית שלו היא לימודים. לא להעמיס עליו יותר מדי שעות.

ליאור בכר: זה בסדר, אבל אמרת שזה ללא קשר ללימודים.

רוחה: כולם סטודנטים.

(מדברים יחד)

ליאור בכר: סתם לדוגמא, אם אתה מסיים תואר שני ... מגיע לך ואתה יכול להתנדב לקהילה ואז אתה תקבל.

מאיר סיטבון: אבל הוא שואל אם מישהו לא לומד אם הוא יוכל לקבל את המלגה הזאת.

רוחה: לא. הם חייבים ובשביל זה הם גם ממלאים את טופס A שהוא בעצם למסלול

של המלגה הרגילה. הם צריכים למלא אותו כי זה התנאי הבסיסי לכך שהם יקבלו או את זו, או את זו או את שתיהן. מה שעשינו השנה זה שבאמת אפשרנו למלא את הכל דרך הטפסים באתר שלנו, בנינו טופס שהם יכולים למלא ולהכניס שם את כל המסמכים הנדרשים שזה בדרך כלל תעודת זהות, אישור על לימודים במוסד להשכלה גבוהה, אישור על שכר לימוד, אישור על שירות במילואים או פתור מטעמים כאלה ואחרים. כל הקריטריונים הללו בעצם,

ברגע שאנחנו בודקים את הכל, אנחנו מייצרים איזשהו דף. הפעם הדף יהיה מסודר כי ... בתוך החומר המכוון ועל הבסיס שלו אנחנו יושבים, הוועדה יושבת ומחליטה את הזכאויות.

מאיר סיטבון: עד כמה שזכור לי, גם תושבים שהם לא תלמידים קיבלו מלגה להתנדבות בקהילה.

רוחה: לא.

מאיר סיטבון: גם אם הם לא עומדים בקריטריונים.
(מדברים יחד)

מאיר סיטבון: אם מישהו לא למד והגיש בקשה למלגה,

רוחה: לא, זו טעות. זה לעולם לא היה.

כאמל: ... לא עמדו בקריטריונים הפנינו אותם למלגה הזאת.
(מדברים יחד)

רוחה: נכון. הם היו בדיוק מה שליאור אמר קודם. אם למישהו הייתה בקשה חריגה כזאת או אחרת ולא עמד באף קריטריון הזה הנה, אנחנו ניתן את האופציה הזאת. למשל אם קיבל כבר שלוש שנים.

כאמל חלבי: אני מבקש שזה יהיה כמו שאנחנו עושים כל שנה; שלושה חברי וועדה יושבים ומביאים את זה לאישור המליאה רק לאישור.

אריה שרון: אייל, ליאור וטל. מאיר, השנה אתה לא בוועדה.
(מדברים יחד)

טל כידן: כמה תקציב יש?

מאיר סיטבון: תלוי כמה אתה לוחץ את כאמל.
(צוחקים)

מאיר סיטבון: זה יוצא בין 800 ל-1000 ומשהו מלגה.

כאמל חלבי: לסטודנטים בדרך כלל, לפי גובה השכר, בין 1,200 ל-1,500 מלגה לפי גובה שכר הלימוד.

טל כידן: וכמה מלגאים יש בכל שנה?

אריה שרון: 30-35.

מאיר סיטבון: 40, היה גם 45.

רוחה: 40?

מאיר סיטבון : היה.

רוחה : היום הישיבה שלכם הוקדמה בגלל שהיא התבצעה ביום שהוא כולו מעשים טובים. אתם חברי מועצה ואתם עושים מעשה טוב מעצם היותכם חברי מועצה, אבל כל היום הזה בארץ מיועד באמת לעשייה של טוב. יש כאן פריסה של אירועים שנעשים בקהילה- ילדי הצהרון ... תמונות. בספרייה הציבורית, מד"צים, ערב שירים שהולך להיות היום בשעה 20:30 והכל על בסיס התנדבותי. אני רק אראה לכם תמונות של הדברים שכבר נעשו. זה דרך אגב נעשה לקראת היום, בפורים, מועצת התלמידים של בית ספר אלונה עשתה מזנון, מי שזוכר בפורים את האירוע. הכל לטובת "תעביר את זה הלאה" לטובת קשישים.

ליאור בכר : הם עושים גינה לקשישים.

רוחה : הייתה שעת סיפור בהתנדבות בספרייה, רואים את כל הקטנטנים וזה קרה היום. דיצה התנדבה לעשות להם פעילות. בצהרון בית ספר הכינו חבילות לחיילים ובכלל שם לקחו את זה ומינפו את זה לגמרי. הכינו כל מיני שלטים ופיזרו אותם בכל מיני משרדים, גם אצלנו אם תעברו בחוץ תוכלו לראות.

אריה שרון : אה, בהרצוג?

רוחה : בדיוק. זה מה שהם עשו וזה עשה אווירה מדהימה. זה מה שהתקיים עכשיו ב... באביאל. תסתכלו בצד ימין למעלה- זו אילנה גל שהתנדבה בעצם להיות אחראית על כל הפרויקט של הציור והנה, זו התוצאה הסופית שלו. ... אנחנו רואים אותם בעשייה ובפעולה.

(מדברים יחד)

רוחה : זה היום קרה, עכשיו.

ליאור בכר : זה התנועה או מועצת הנוער?

רוחה : תנועת הנוער.

סעיף 7- ערב התרמה באלונה

אריה שרון : עכשיו נעבור לנושא הבא- ערב התרמה בחסות המועצה למען נער מהקהילה שלנו. זה נאמר ככה באופן כללי כי זו משפחה שנמצאת בקשיים כלכליים ויש לה את הזכות והיא ביקשה, ואנחנו מבינים את המניעים, לא להיחשף יותר

מידי. לכן אנחנו לא ניכנס ליותר פרטים, אבל מההיכרות שלי מהצוות המקצועי של המועצה ואנשי ציבור מהמועצה זה מקרה שממש זקוק לעזרה. אנחנו מסייעים בכל מיני תחומים וגם אנחנו מרימים ערב התרמה.

מאיר סיטבון: איך הוא יתנהל אבל? מה, כרטיסים שמוכרים זו התרומה?

אריה שרון: כן, כן. אנחנו נערוך ב- 13.4 ערב מוסיקלי שהכוכבים העיקריים שבו יהיו האחים אסנר. זה צוות מקצועי שמופיע בכל הארץ. אתם רואים שגם התנדבו להופיע ... לאחים אסנר שהם פנו אליהם והביאו אותם – דורי בן זאב, אורי בנאי, אופירה גלוסקא, ואנחנו נמצא עד אז עוד אמנים נוספים כדי שיהיה ערב מהנה. אנחנו מדברים בערך על עלות של כרטיס,

רוחה: 100 ₪ בערך לאדם אחד.

מאיר סיטבון: איך מפרסמים את זה?

(מדברים יחד)

אריה שרון: לא צריך לבלבל בין היום הזה לבין אירוע ההתרמה. אחרי שייגמר יום המעשים הטובים נעבור, אליו.

טל כידן: אז אחר כך נפרסם את זה.

מאיר סיטבון: גם רשויות אחרות?

אריה שרון: כן, גם רשויות אחרות. בנימינה-גבעת עדה ביחד אתנו. יש להם בחור נפלא בשם גיא שגיא שהוא הבן של אופירה גלוסקא במקרה הוא עוזר לנו בכל הארגון והתשתיות של הפרסום.

טל כידן: כמה אורחים אפשר לארח בערב הזה?

רוחה: מקסימום, מאחר וזה יהיה בבית העם באביאל-גג 220 אנשים.

טל כידן: אריה, שווה גם לפתוח גם איזושהי קופה למי שרוצה לתרום ולא יכול להגיע.

רוחה: זה מה שאנחנו עושים. אנחנו רוצים להגיע לרישום מקוון.

אריה שרון: רבותיי, אני קורא לכם וגם לכל תושבי אלונה שיגיעו. המטרות שלו הן מקודשות וגם זה יהיה ערב מוסיקלי מהנה מאוד.

רוחה: אני רק רוצה להגיד, שלא בפניה אמנם, תודה גדולה לחוי אונגר רכזת החוגים שהייתה אחראית על כל הקמפיין הזה של יום המעשים הטובים והסוף שלו אמור להיות אמור בערב ההתרמה לנער שלנו. אתם מוזמנים היום בערב בשעה

20:00 לאירוע שהוא גם כן בהתנדבות עם התרמה של אנשים שהביאו מצרכים שיוכלו לעזור למשפחות נזקקות בחג.

סעיף 3- תכנית כוללנית לאלונה

אריה שרון : ההבדל בין תכנית מתאר לתכנית אב זה שזו תכנית מחייבת.
ליאור בכר : ממתי זה?
אריה שרון : אני אסביר. כבר במושב הקודם של המועצה קיבלנו החלטה שאלונה מצטרפת לתכניות של משרד הפנים, מנהל התכנון והמדינה לעשות תכנית כוללנית לאלונה. מנהל התכנון, לפני כשנה וחצי או קצת יותר, החל בתהליך הזה לעשות תכניות אב כוללניות למועצות. אחד התנאים שלו היה שזו תהיה מועצה שתכלול יותר מעשרה יישובים ומעלה ואנחנו רק בני שלושה יישובים. חיפשנו את הדרך גם להיכלל כי ראינו שמועצה אזורית מנשה שכנתנו, אני יושב איתם בוועדה לתכנון ובנייה ואני מקבל את המידע. פנינו למנהל התכנון כדי גם כן להיכנס כי אלונה זקוקה לתכנית כזאת ובשלה לתכנית כזאת. עברו מעל 15 שנה מאז שעשינו את תכנית האב. פנינו למנהל התכנון והם מצאו את הדרך לכלול אותנו בתוך הוועדה המרחבית. ואז זו תהיה תכנית לוועדה המרחבית, כי הוועדה המרחבית כוללת את יישובי מנשה ואלונה, כאשר אנחנו נקבל את החלק שלנו. כל תכנית תהיה בנפרד, זה לא יהיה ביחד. התכנית בכללותה עולה בסביבות 5 מיליון שקל למנשה עם אלונה ואנחנו נקבל את הנתח ההולם שלנו.

מאיר סיטבון : שיממנו אותנו, לא יקרה כלום.

(מדברים יחד, צוחקים)

אריה שרון : זה במימון המדינה. אז קיבלנו את ההחלטה ואנחנו עובדים ביחד עם מועצה אזורית מנשה בבחירת משרד התכנון שיעשה,
ליאור בכר : הוא יהיה כאן בתוך המועצה או שהוא יהיה שם?
אריה שרון : אני אגיע לזה עוד מעט. פנינו לארבעה משרדי מתכננים מוכרים, מוכרים לאנשי הוועדה המקצועיים, גם למנהל התכנון שהמליץ על אלה שמוכרים. הם יבחרו על פי קריטריונים שקבענו ברמה המקצועית, מגוון החידושים שהם

מציעים, הרעיונות, היכולות. קבענו כל מיני קריטריונים ודירגנו. עכשיו הם ביקשו מאתנו נציגים לוועדה, נציגות הולמת, אז אני הייתי חבר וועדה, אייל כהן שהוא הרפרנט שלנו לנושאי תכנון וכאמל. גם ממנשה היה את המזכיר שלהם שהוא מנכ"ל ראש המועצה ולאה פרי. בחנו ארבעה משרדים, המשרדים הם באמת מהמובילים בתחום. אני מניח שיש עוד אחרים אבל אלה ממש משרדים שהם מוכרים וידועים, אחד מהם הוא ערן מבל, אילן אייזן, גידי לרמן ומיכל שושן ועדן בר. הם באו עם מצגת, הציגו את אנשי המקצוע מכל התחומים. עכשיו זו צריכה להיות תכנית שתהיה מחייבת ותהיה מותאמת לצרכי הזמן וכמו שהזכרתי היא במימון המדינה. היא כמובן תהיה תכנית בשיתוף הציבור, נבחרו הציבור והציבור יקבל מידע וגם יהיה שותף. יהיו אספות עם הציבור כדי לשמוע אותם ויבחנו כל התחומים; תחום המגורים, תחום החקלאות, תחום התעסוקה, שירות הציבור, תשתיות, תיירות, סביבה ונוף, כאשר בין היתר שימור האופי הכפרי של היישובים והמרחבים. בדיקת החוסן הכלכלי של היישובים, מקורות הכנסה, דיור, מתן מענה להרחבה עתידית של המועצה. בכל התחומים שקשורים למרחב התכנון שלנו, מרחב התכנון של מנשה ואלונה. המשרדים הראו כללית אילו אנשים עובדים, אילו בעלי מקצוע והם התייחסו נקודתית ליישובים. כמו שאתם רואים כאן את השקף על אלונה? שלושה יישובים. וזה האפיון שלנו- יישובים שזורים במרחב נופי יחיד במינו בישראל, חלקת אלוהים. הסביבה הפיזית כמשאב הטבעי של המועצה. מועצה שהיא פארק. בתוך כל המכלול הזה של היופי ומשאבי הטבע החשובים אנחנו גם נצטרך למצוא תעסוקה ומקורות פרנסה שישתלבו עם כל התכונות האלה. כמו שאתם יודעים, המועצה משתרעת על שטח של 30,000 דונם שחלק גדול ממנה הוא פארק אלונה והשטחים החקלאיים. תכנית המתאר תיצור את התנאים התכנוניים המיטביים בתוך המועצה ויישוביה ולרווחת התושבים. אלה המטרות שקבענו. כמו שאמרתי זה יתייחס למגורים, חקלאות, תעסוקה, שירותי ציבור, תשתיות, תיירות, סביבה ונוף. גם שימושי הקרקע במרחב, טיפוח ערכי תרבות, הטבע. בהמשך זה יהיה קביעת הוראות שנוגעות לעיגון הסטטוטורי בראייה כוללת ומקיימת. כמו כן, דרשנו מחברי

וועדת הבחינה, האיגוד, שהחינוך הפורמלי והבלתי פורמלי יהיה בראש סדר העדיפויות של התכנית הזאת.

לצוות העבודה יהיו אבני דרך במהלך העבודה- לימוד המצב הקיים, ניתוח מעמיק של יישובי המועצה בהתייחס לשטחים הפתוחים, הדמוגרפיה, חקלאות וכל התחומים שהזכרתי. בניית חזון, הכנת חלופות תכנוניות, ולבסוף גיבוש החלופה הנבחרת. תהיה טיוטה שאחר כך תצטרך לבוא ולהיות מאושרת על ידי צוות ההיגוי שתקבע המועצה ואחר כך הם ימשיכו ללוות אותנו. כשנחליט שזו התכנית שאנחנו רוצים היא תוגש לוועדת המקומיות והמחוזיות כדי שהיא תקבל מעמד סטטוטורי. בעלי המקצוע, בהתאם לתחומים שרצינו שייבחנו, אז זה יועץ חברתי, יועץ חקלאי, יועץ לכבישים, מים וביו, ניקוז ונוף.

ליאור בכר : תיירות וכלכלה?

אריה שרון : כן, כן.

ליאור בכר : לכל הכנסה כאילו.

(מדברים יחד)

אריה שרון : ברור. תכנית עסקית לתוך היישובים, התמקדות בכל יישוב, תכנים חדשים. אייל, אתה תרצה להוסיף כמה מילים?

אייל כהן : לא יותר מדי. בעיקרון זה היה מאוד מרשים. אני חייב להגיד שזה היה מרשים ; הגיעו כמו שהוא אמר ארבעה משרדי מתכננים, הם נכנסו עם פאנל של איזה 30 אנשים. אחד הביא 15, אחד הביא 12, הם הגיעו עם אנשים מטעמים. יש גוף אחד שהביא חבריה צעירים למשל, שהוא אמר "אני רוצה לשתף בתוך החזון שלי גם את החשיבה של החבריה הצעירים ולראות לאן הולכים". אנחנו מדברים על דברים של עוד 20 שנה קדימה אז אנחנו רוצים לדעת מה הולך להיות שם. בגדול, הרעיון שם היה לבוא ולמצוא מתכנן שבאמת יכול לתת לנו שיתוף מקסימלי עם הציבור, זה מה שנקרא צורכי ציבור. הם דיברו על כך שהם נפגשו עם הוועדים המקומיים, נפגשים עם המועצה ועם כל האנשים הספציפיים, יזמנו אנשים לישיבות שיגידו מה הם רוצים שיהיה פה ואיך המקום הזה ייראה. באמת לדון בכל הנושא- מה יקרה אם תהיה פה תעשייה,

לא תהיה פה תעשייה, אם תהיה פה עכשיו הרחבה. כל מה שאתה רק מעלה על דעתך שזה מה הולך להיות. אז הם בונים תכנית ואחרי זה אנחנו נאשר אותך. גלעד זרקא: השאלה היא אם התכנית או החזון של אותם תושבים שיענו ואחרי זה יירשם תואמת, סתם דוגמא, גם את החוק וגם את משרדי הממשלה. אריה שרון: כמובן, התכנית היא במימון הממשלה. היא תקבל תוקף סטטוטורי. אבל השאלה שלך היא במקום, האם כל מה שנרצה? לא. אנחנו נרצה לקבוע דברים שהם גם ישימים.

(מדברים יחד)

ליאור בכר: בסוף התהליך מי צריך להחליט על התכנית?

מאיר סיטבון: אני מניח שהמועצה מביאה את זה לביצוע.

אריה שרון: המועצה. כן.

מאיר סיטבון: בוא ניקח לדוגמא את הרחבת היישובים; יש חוק,

אריה שרון: תקשיב, אני רוצה לגעת בזה. זו הסיבה שאנחנו רוצים לקחת גם משרד מקצועי עם יכולות, שהוא גם יבחן את הצרכים וגם יידע להסביר לתושבים מה ניתן.

ליאור בכר: הם רק מתכננים?

מאיר סיטבון: הם גם מלווים הוא אמר.

אריה שרון: שנייה, תנו לי רגע לסיים. אנחנו על פי תמ"א 35, שהיא אם כל התכניות שעכשיו תקפה, כדי לשמור על האופי הכפרי מגביל את מספר בתי האב של המושב. כיום עומד כל יישוב על 300 יח"ד עוד לא הגענו למקסימום. אנחנו ב-70-80 אחוז. יש רצון גדול של בני המקום לגור ואני מניח שבעתיד יצטרכו להרחיב. עכשיו גם המחליטים בממשלה יודעים, ומנהל התכנון, יודעים שבעתיד יהיה צורך להרחיב את זה ואני גם רואה פתחים שכבר מתחילים להיות, בייחוד היום עם כל לחצי הדיור שיש במדינה. לכן אני חושב שיהיה מקום אבל אנחנו נצטרך לנתח את זה, ולהביא סיבות מוצדקות. התוצר של העבודה שלנו ישפיע על מקבלי ההחלטות. זו תהיה עבודה רצינית. עכשיו גלעד, אני כבר יודע מה אתה עומד לשאול; זו בעיה האם אנחנו נרצה להקצות עוד מספר יח"ד כי יש מכשול גדול שהוא התשלום על הקרקע. תשלום הקרקע הוא גבוה כי אנחנו במרכז הארץ וזה אחד המכשולים הגדולים של צעירים שרוצים

לבוא לגור כאן. העלות הגבוהה של הקרקע לא מאפשרת להם לממש את החלום.

ליאור בכר : השאלה אם יהיה אפשר לבני המקום,

(מדברים יחד)

אריה שרון : ליאור, אתה אומר לבני המקום,

ליאור בכר : ... מנהל ...

אריה שרון : קודם כל המנהל הוא זה ששולט בזה וזה בעקבות החלטות חדשות,

אייל כהן : הפוליטיקאים הבטיחו שהם יעשו סדר במנהל הזה ושהכל יהיה יותר טוב

אחרי ה-9 לאפריל נכון? אז אם הם יעמדו בהבטחות שלהם אז לכולם פה יהיה

טוב יותר.

אריה שרון : אני רוצה רק ליידע אתכם. ברשות מקומית כשבונים דירות, מתחם דירות

למכירה לזוגות צעירים, ואז יוצא מכרז שהמנהל הוא מוביל שם, למיטב

ידיעתי ולפי מה שראיתי ואני גם רוצה לשאול את אריאל כאן- כאשר רוצים

להוסיף הטבה לבני המקום הם משלמים יותר. ממכרז שפתוח לכולם, על

ההטבה הזו הם משלמים בתוספת כסף. אתה מבין את זה?

מאיר סיטבון : אתה אומר שההטבה הזאת שווה כסף.

אריה שרון : כן. ההטבה הזו שאנחנו מבקשים שזה יהיה לבני המקום ולתת להם עדיפות,

ליאור בכר : למי היא שווה כסף?

מאיר סיטבון : הוא אומר שזה עולה יותר כסף לבני המקום.

אריה שרון : מאשר הערכה שווה של,

עו"ד משה אריאל : נכון להיום מנהל מקרקעי ישראל לא מאשר שיווק באמצעות המלצות,

כמו שהיה בעבר, על ידי האגודות. זאת אומרת היום השיווק הוא אך ורק של

המנהל, בגלל זה נעצרו הרחבות בכל המושבים בארץ כי האגודות לא מוכנות

לשחרר מגרשים אם אין להם שליטה על מי מגיע. הם כבר לא מדברים על

הכסף, השיווק היום הוא לפי מלוא קיבולת הבניה. זאת אומרת שאתה בכל

מקרה משלם את כל המחיר ועכשיו מוציאים את זה החוצה למכרז.

ליאור בכר : אין בכלל אפשרות לבני מקום?

עו"ד משה אריאל : אין לך שום שליטה, כלום. תתמודד במכרז כמו כולם.

אריה שרון : באביאל נעצרו מספר יחידות וגם בעמיקם.

עו"ד משה אריאל: יש במושבים אחרים מגרשים מפותחים שעומדים מוכנים, אפשר לעלות על הקרקע, והאגודה הקפואה את השיווק שלהם.

(מדברים יחד)

מאיר סיטבון: אני זוכר כשעמוס ברנדס היה פה והוא נתן לנו את התרשים של עתודות הקרקע לפיתוח של כל מושב ומושב. זאת אומרת שיש את זה בתכנון להגדיל. בגלל שאנחנו מוקפים בכל הפארקים האלה וכל שמורות הטבע אנחנו לא יכולים להתפרש לאן שאנחנו רוצים.

אריה שרון: ההבדל הוא שהתכנית של עמוס ברנדס בתכנית אב, זאת תהיה תכנית מתאר והיא תהיה מחייבת, היא תהיה סטוטורית.

כאמל חלבי: אני רוצה להתייחס לשני דברים. קודם כל התכנית הזאת היא מאוד מבורכת. תקציבי מדינה, 5 מיליון של השקעה והם לא באים להכתיב. אנחנו צריכים להבין את זה.

אריה שרון: לא היה נציג מדינה בוועדת היגוי.

כאמל חלבי: אייל, מה שאמרת על שיתוף הציבור הוא קריטריון אבל יש עוד הרבה קריטריונים; בחירת המתכנן, הניסיון שלו, ההתמקצעות, החדשנות, כל הדברים האלה ועלו לגמר שני מתכננים. נעשתה עבודה רצינית.

אריה שרון: אנחנו נתכנס לעוד ישיבה אחת כדי להחליט מי המתכנן.

כאמל חלבי: עכשיו עוד משהו בנוגע למה שאמרתם אם זה חוקי או לא חוקי. וועדות ההיגוי זה בכמה רמות; קודם כל, עובדים על כל הנושא של השטח עם התושבים, מיפוי וכל מה שצריך. אבל בוועדות ההיגוי כל המתכננים הרציניים מכניסים נציגי ממשלה. מה זאת אומרת? נציג משרד שיכון, נציג מנהל, כך שאם הם מחליטים משהו זה יהיה מקובל גם על המשרדים שלהם.

מאיר סיטבון: אי אפשר לקבל החלטות בלי שהם יהיו שותפים.

כאמל חלבי: בדיוק. הם יהיו שותפים והם ידחפו את התכנית שתהיה מקובלת על האזור עצמו. התכנית אמורה להיות תכנית מאוד טובה.

מאיר סיטבון: רגע, אנחנו צריכים להצביע אם אנחנו מסכימים?

אריה שרון: לא, זה דיווח.

טל כידן: כמו שאמרתי בישיבות קודמות, יש הרבה מאוד בני המקום שנולדו פה ורוצים להתיישב פה ולא יכולים. אז מה, נחכה עד שהתכנית הזאת תקרה?

- ליאור בכר : אתה לא יכול לשווק להם ספציפית.
(מדברים יחד)
- טל כידן : השאלה אם המועצה כמועצה יכולה להיכנס בנעליים של המושבים, להסתכל באינטרס המועצתי של זה, להפקיע או לא להפקיע את הזכויות בדברים האלה, אריה שרון : ממי להפקיע? אין צורך.
- טל כידן : נגיד היום עתודות הקרקע לבניה,
אריה שרון : אבל המושבים גם לא מתנגדים להרחבה.
- טל כידן : לא, אבל אני אומר לעשות, תקרא לזה במירכאות "שיכון דירות" לא באופי הכפרי היום אבל כדי לאפשר מגורים.
- עו"ד משה אריאל : המועצה יכולה להפקיע אך ורק לצרכי ציבור, יש מטרות מוגדרות שקיימות בחוק ומכוחן המועצה יכולה להפקיע. עכשיו אגב, המנהל לא כזה מתלהב מזה שמועצות באות להפקיע לו קרקעות; המנהל מתנגד באופן עקרוני להפקעות, גם לגבי שטחי ציבור המנהל בא לרשויות ואומר להן "אתם לא תפקיעו לי. אתם תקבלו ממני חוזה חכירה במחיר סמלי", או לא במחיר סמלי, "לגבי שטחי הציבור שלכם, ואם תפקיעו לי אז אני כבר אתחשבן אתכם בעתיד ויש לי איפה לפגוש אתכם".
(מדברים יחד)
- מאיר סיטבון : בשיתוף פעולה עם המושבים, הרי אנחנו כולנו יודעים שאם מחר נוער הגבעות רוצה לעשות הרחבה בהיאחזות מסוימת אז עושים שם הרחבה. מה אנחנו שונים מהם?
אריה שרון : אין דין הגבעות כדין שלנו.
(מדברים יחד, לא ניתן להבין)
- עו"ד משה אריאל : ... משתלט על מגרש בגבעת שמואל. אתה מדבר חוקי או לא חוקי?
גלעד זרקה : לא, חוקי. עושים את זה חוקי.
- אריה שרון : רבותיי שנייה, אתם נכנסים לרזולוציות ואני אמרתי את המטרות העיקריות. כל הדברים האלה שאתם אומרים להעלות יועלו בוועדת ההיגוי וייבחנו. אתם תהיו חברים בצוות ההיגוי וכל הדברים האלה ייבחנו.
טל כידן : היה והמועצה מחליטה שהיא לוקחת שטח לא בתוך היישובים,
עו"ד משה אריאל : אין דבר כזה שהמועצה מחליטה.

- טל כידן : ... כמו שעשו בדלית אל כרמל.
- עו"ד משה אריאל : מועצה יכולה להפקיע על פי תכנית שבתוקף שאושרה על פי חוק התכנון והבניה. זאת אומרת שאם אישרת תכנית שבה יש שטח מסוים שהוא צבוע לצרכי ציבור- חום, ירוק, אדום, לא משנה. דרך, שצ"פ. את השטח המסוים הזה המועצה יכולה להפקיע למטרה המסוימת של התכנית. זהו.
- אריה שרון : אוקי. אז אנחנו נדווח בהמשך.
- אייל כהן : השטחים פה הם בבעלות,
- עו"ד משה אריאל : תסתכל על הצד ההפוך של זה. מה פתאום שתבוא רשות ותפקיע קניין פרטי? רשות פיתוח, קק"ל, לא משנה.
- גלעד זרקה : זה החוק היבש אבל בסופו של דבר הממשלה, או המדינה, חייבת לתת למועצה פתרון התיישבותי לריבוי טבעי.
- מאיר סיטבון : למה אתה צריך ... בגבעת נילי? מה ההבדל בין לבין חדרה?
(מדברים יחד)
- גלעד זרקה : אני אגיד לך מה ההבדל ביני לבין חדרה. ההבדל הוא שאני כבן אדם שעובד ואשתי כאישה שעובדת מביאים משכורת ממוצעת למשק אוקי? הם יכולים לקחת משכנתא מהבנק ולקנות דירה. פה, גם אם אני אעבוד 25 שעות ביום ואשתי 26 שעות ביום אתה לא תוכל לקחת משכנתא. זה ההבדל. תן לי את האפשרות, אם יש לי שכר ממוצע במשק, תן לי את האפשרות לקחת משכנתא ולקנות בית.
- מאיר סיטבון : אתה מתכוון שיורידו כאן את המחירים?
גלעד זרקה : ברור.
- מאיר סיטבון : אבל המחיר נקבע לפי היצע וביקוש.
- אריה שרון : גלעד, אני מבין אותך ואתה מדבר מדם לבד, וזו בעיה שהיא כואבת להרבה מבני המושבים. זה בכל יישובי המרכז. לצערנו המחיר של הקרקע נקבע מהביקוש וההיצע ומזה הוא נגזר.
- גלעד זרקה : אבל יש מצוקה קשה.
- אריה שרון : הבנתי. היום מי שמקבל הטבה זה רק יישובים שנמצאים בפריפריה בנגב.
- ליאור בכר : על זה שאנחנו חקלאים אנחנו לא יכולים לבקש?

אריה שרון : לא. אתה יודע כמה ארגונים מסתכלים עלינו כמקבלים זכויות יתר שלא מגיעות לנו ותוקפים אותנו?

סעיף 4- שדרוג גנים ציבוריים

אריה שרון : קיבלנו ממשרד הפנים תקציב 400,000 שקלים לנושא הזה שזה שדרוג והקמת גנים ציבוריים. אצלנו זה היה יותר בנושא של השדרוג. יש לנו פניות מהציבור ביישובים לשדרג את הגנים הציבוריים וקיבלנו 400,000 לעניין הזה, זה יתחלק שווה בשווה, בין הישובים כאשר גם ייבחנו מוסדות הציבור אם הם צריכים. אבל הרוב ז ילך לגנים הציבוריים שבמושבים.

מאיר סיטבון : מי יחליט? הוועדים המקומיים?

טל כידן : לשפץ קיימים או לבנות חדשים?

אריה שרון : בעיקר לשפץ.

ליאור בכר : יש עכשיו תקן חדש להצללה חובה בכל גן שעשועים.

מאיר סיטבון : איך יחלקו את הכסף? שווה בשווה בין כל המושבים?

אריה שרון : תמיד זה שווה.

מאיר סיטבון : אני לא מסכים. אני רוצה בגבעת נילי יותר.

(צוחקים)

אריה שרון : אתם מאשרים את התכנית?

דובר : מאשרים.

מאיר סיטבון : זה ממשרד הפיס הפנים מקבלים? אין ממפעל הפיס איזה משהו?

אריה שרון : למפעל הפיס יש תחומים אחרים; מתחם הנוער.

מאיר סיטבון : לא, לגנים אני מתכוון.

אריה שרון : לא.

מאיר סיטבון : צריך גם שזה לא יהיה רק גנים לילדים קטנים, אלא אני חושב לחשוב גם לכיוון של מבוגרים.

אריה שרון : לכן אנחנו נפנה עם נציגי הציבור ונפרוש את זה בפניהם. אני רק רוצה להגיד

לך שהמון פעמים לקחנו תקציב ממשרד הפיס לשפץ והם באו אלינו בדרישה

שנקים משהו. "אנחנו רוצים שתקימו משהו, לא לשפץ, אנחנו רוצים שתקימו".

סעיף 5 - מגרשי כדורגל- דשא סינטטי

אריה שרון : שחב"כ מה שנקרא, ב-ש'. זה גם כן משהו שמאוד פופולרי ודי נדרש פה על ידי הציבור. היו להם מדי פעם פניות, גם במושב הזה ביקשו ממנו ובגבעת נילי באו אליי בדרישה. אבל כשהשמיכה קצרה אתה מחכה שתהיה את האפשרות הזאת לממש את המתקנים הללו. לפני חודש וחצי הייתה לנו ישיבה עם משרד התרבות והספורט והעלנו את הדרישה הזאת, ויש להם קול קורא שבאמצעותו ניתן לקבל מגרשי כדורגל, למרות הסוציו-אקונומי שלנו. אני בזמנו חילקו, מאיר סיטבון : לא אישרו לנו.

אריה שרון : אני דיווחתי את זה ; עד סוציו 7 היית מקבל ובגלל שאנחנו 8 לא יכולנו לקבל. אבל בישיבה האחרונה מצאנו ... נותנים אפשרות להקמת מגרשים כאלה, כאשר הסכום המרבי לכל מגרש הוא 600,000 ₪. אני כבר עשיתי סיבוב במושבים כדי לראות היכן המקומות הראויים,

מאיר סיטבון : איזה גודל המגרשים יהיו?

כאמל חלבי : 46/26.

דובר : דשא סינטטי, גדרות, תאורה, שערים, רשתות. הכל.

מאיר סיטבון : זאת אומרת שבכל יישוב יבנו מגרש.

אריה שרון : כן, בכל יישוב הם מאפשרים. עכשיו אני כבר אומר לכם שהעלות למגרש תהיה קצת יותר גבוהה מ-600,000 כי ככה זה היה ברשויות אחרות. כמובן שאני מנסה לצמצם את זה עד כמה שניתן ואנחנו מתאגדים על מנת לפעול למפעל הפיס שישלים לנו את הסכומים החסרים, אבל לכך אנחנו נצטרך מהם תכנית חומש.

כאמל חלבי : אנחנו צריכים להיכנס לתכנית חומש עם מפעל הפיס, כך שאנחנו נוכל עוגן תקציבים ואז לפרוט את זה לתכניות שאנחנו צריכים בעתיד. אנחנו צריכים חתום, כאילו לאשר במליאה להיכנס לתכנית חומש. בתכנית חומש במפעל הפיס מעגנים את הסכומים ואז הם משלימים את המגרשים, גם הנושא של מתחם הנוער,

(מדברים יחד)

- טל כידן : אריה, מתי אתה רואה את מגרש הקט-רגל הראשון שילדים משחקים בו?
- אריה שרון : זו שאלה טובה. אנחנו ממלאים בקשה ותמיד אתה צריך להיות תלוי
ברגולטורים, בגורמים שמאשרים ואתה עורך מכרז,
- טל כידן : מניסיוןך מה? שנה? שנתיים?
- אריה שרון : אני מעריך שנה וחצי. אני מאוד מקווה.
- מאיר סיטבון : אני שואל משהו אחר; אי אפשר לעשות מגרש קצת יותר זול?
- אריה שרון : אה, אוקי, זה משהו ששכחתי לומר; הכסף יתקבל, וזה טוב כי,
מאיר סיטבון : לא פרטיזנית, אני מבין.
(מדברים יחד)
- אריה שרון : כדי שאנחנו נקבל את התקציב הוא צריך לעמוד באישור תקן של פיב"א. תקן
פיב"א.
- טל כידן : והמיקומים יהיו בשיתוף התושבים?
- אריה שרון : בטח. אין לך הרבה אפשרויות, חיפשנו.
אז אני רוצה לקבל את אישורכם להמשך התהליך.
- כאמל חלבי : לא, אנחנו צריכים לקבל אישור מליאה להיכנס למפעל החומש של מפעל הפיס.
(מדברים יחד)
- גלעד זרקה : רגע, באביאל יש את מתחם הנוער ובזמנו חשבנו לשים את זה ליד מתחם הנוער.
מאיר סיטבון : כאמל, בתור אחד שהתעסק עם זה כל כך הרבה שנים, מבחינת תכנית החומש-
כדאי לנו ללכת עליה או שאין לנו ברירה?
- אריה שרון : זה לא שאין ברירה, השאלה אם אתה רואה נחיצות במגרשים האלה.
- כאמל חלבי : יש לנו את מתחם הנוער ואם לא ניכנס לתכנית החומש אז נהיה תקועים. אם
ניכנס לתכנית החומש נוכל להתחיל להריץ את העניין הזה.
- מאיר סיטבון : אני חושב שכדאי.
- טל כידן : ... את הכסף הזה, אפשר לעשות עם זה דברים אחרים.
- אריה שרון : נכון אתה יכול לעשות דברים אחרים אבל כאן אתה מקבל 600,000 ומוסיף
עוד תוספת קטנה. אתה מבין? זה מיועד לדבר הזה. העניין הוא לעגן תקציבים.
- מאיר סיטבון : אתם רוצים שנעשה הצבעה? אני בעד.
- אריה שרון : כן. מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

- אייל כהן : עכשיו לי יש שאלה, ואני לא אומר את זה בשביל חלילה לעשות משהו לא טוב. אני נמצא פה חמישה חודשים כבר ודנו פה כבר לא במעט תכניות כאלו והצבענו שאנחנו מאשרים אותם ועושים אותם, ואני יכול לחזור על כמה מהן. איך אנחנו יכולים לקבל אילו שהן לוחות זמנים לכל הפרויקטים האלה שאנחנו מאשרים? כי בעצם מה שאני מרגיש לפחות זה שאנחנו עושים פה עבודה, נפגשים, אתם עובדים קשה מאחורי הקלעים ועושים את העבודה, פונים למתכננים, פונים לאנשי מקצוע ועושים את הכל. איך אנחנו יכולים לכמת את זה ללוחות זמנים? מתי אנחנו נראה פעולה בשטח?
- אריה שרון : לדוגמה המדרכה בעמיקם; קיבלנו את התקציב ממשרד התחבורה, זה אושר במועצה, נפגשנו עם מתכנת, הראיתי בפניה את האופציות, היא קיבלה את המדידות והיא צריכה בזמן הקרוב לשבת אתנו כי יש,
- גלעד זרקה : הייתה פגישה לפני יומיים אבל היא ביטלה אותה.
- אריה שרון : היא תגיש את שתי האופציות וכל זה תהליך של חודשיים. חודשיים וזה רץ. בגבעת נילי לפני חודשיים-, ביקשנו מדידה מהמודד, המדידה מסתיימת בימים אלה וזה יעבור למתכנת שתיתן את האופציות וכולי. הדברים בצנרת.
- אייל כהן : השאלה אם זה שנה, שנתיים או חמש.
(מדברים יחד)
- מאיר סיטבון : אייל, הבעיה היא שבמועצה אתה חייב מכרזים, חייב זה וזה. זה לא בן אדם פרטי.
- גלעד זרקה : המדרכה גם אושרה ל... את התקציב.
(מדברים יחד)
- מאיר סיטבון : זה דברים שהם לא בשליטה שלנו.
- אריה שרון : אז אני דיווחתי על העניין הזה וכמו שאני אומר, הדלת שלי פתוחה ואתה יכול לבוא אליי, אני אקבל ביקורת, לעשות, אין ברירה.
- מאיר סיטבון : עכשיו בגבעת נילי, בעמיקם ובאביאל יש כאלה מיליונרים, הם יכולים לתרום וזה יקדם קצת יותר.
(צוחקים)

- אריה שרון : אני רוצה לעבור לנושא שטל כידן ביקש אותו במסגרת תפקידו כיו"ר הוועדה לאיכות הסביבה, בנושא כלבים משוטטים.
- טל כידן : מאז שאני חבר מועצה אני מקבל הרבה פניות מתושבים, בעיקר מגבעת נילי, בנושא הזה,
- אריה שרון : כי אתה בגבעת נילי אבל גם ביישובים האחרים, (מדברים יחד)
- דובר : זה אצל כולם.
- טל כידן : אני יכול להגיד באופן אישי שהבת שלי חוששת ללכת מהבית לתחנה. למה? כי יש כלב שהבהיל אותה, נבח עליה וכולי והוא חופשי.
- ליאור בכר : טל, הבעיה מוכרת לכולנו.
- דובר : כן, כולנו מכירים.
- טל כידן : אני יודע שכל תלונה כזאת מועברת לאריה והוא מעביר את זה לאיגוד ערים, האיגוד ערים שולחים את הפקחים. (מדברים יחד)
- טל כידן : ארבעה, חמישה, שישה קנסות, אותו תושב קיבל כמה קנסות לפי אריה. עכשיו לדעתי אנחנו צריכים לומר פה אמירה. יש קמפיין שנקרא "זה לא כואב להתחשב". זה קמפיין שאומר שהתושבים חיים ביחד, יש כאלה שהם בעלי כלבים ואוהבים כלבים, יש כאלה שהם מפחדים מהכלבים וצריך שאחד יתחשב בשני. אני חושב שהחלק הזה של לבוא ולעשות את הקמפיין הזה יעשה איזשהו שינוי. היום בעצם למועצה, חוץ ממה שאריה מטפל והוא באמת מתעסק עם זה. פגשתי במקרה את הפקח והוא אומר לי "כן, אריה כל הזמן שולח לי מהבוקר עד הערב, אתם מעסיקים את האיגוד ערים הזה אפילו יותר מבנימינה". אז אני אומר שכמועצה אנחנו צריכים להגיד אמירה ולצאת בקמפיין כזה, הוא יהיה מפורסם בפייסבוק, יהיה מפורסם פה ושם.
- ליאור בכר : קודם כל אני מסכים עם כל מילה, צריך ליצור קמפיין של המועצה ואנחנו צריכים גם ליצור תרבות. קודם כל יש לנו תרבות כאן, בגלל שאנחנו יישוב כפרי, שיש כלבים וכלבים גדולים להרבה תושבים וזה בסדר. בשביל זה הם באו למושב, זה תקין. הבעיה עם זה שהם משוחררים זהו ברור שזו בעיה אמיתית והם עושים נזקים וכל מיני דברים, ואנשים ננשכים. אין על זה חולקין.

(מדברים יחד)

ליאור בכר : אחד הדברים החשובים שפנו אליי זה רעיונות של ליצור תרבות של התנהגות נכונה עם כלבים. למשל גינת כלבים שהתושבים מגיעים עם הכלב; יש את זה בזיכרון, יש את זה בבנימינה וזה לא עולה הרבה כסף. סך הכל גדר לתחום. זה נהדר, זה יוצר איזושהו תיחום ואיזושהי אמירה שאנחנו לוקחים את הכלבים ומוציאים אותם,

דובר : גינת כלבים?

ליאור בכר : אתה לא מכיר את זה?

דובר : לא.

דובר : זה יותר בעיר.

ליאור בכר : כי מה קורה במושב? בלי זה הם משחררים אותם פשוט. אתה צריך לתת את האפשרות.

גלעד זרקה : תגדר את החצר שלך ושים את הכלב בחצר.

אריה שרון : זה נפוץ במיוחד בשיכונים, בבתים על קומות וכולי. אצלנו יש גינה לכל אחד, הוא יכול לסגור את הגינה שלו,

(מדברים יחד)

אריה שרון : רבותיי, אתה מוכן לעמוד בראש הקמפיין הזה ואני אעזור לך בכל דבר. לצאת בקמפיין בנושא הזה.

טל כידן : להגיד אמירה ולנסות לעודד את האנשים לשמור על הכלבים שלהם.

אריה שרון : איזה שם הצעת? זה דווקא היה מקובל עליי.

טל כידן : "זה לא כואב להתחשב".

אריה שרון : אוקי. אתם בעד רבותיי?

(הסכמה כללית)

גלעד זרקה : אני נגד.

טל כידן : למה?

גלעד זרקה : כי אני חושב שאם כל עוד אנחנו לא עושים הבחנה בין כלבים אז הלוכד כלבים מגיע ותופס פינצ'ר קטן שבינו לבין,

טל כידן : אני מסכים איתך.

גלעד זרקה : אני כמעט כל ערב עושה ריצה או הליכה ... נכון שיש נביחות של כלבים, אני אישית ...

(מדברים יחד)

אריה שרון : גלעד, מזלך שאתה גדול אז הכלבים נותנים לך כבוד אבל יש ילדים. מאיר סיטבון : שנייה אחת. אני רוצה להגיד לך שפניתי פעם לאריה בקשר לזה; אמרנו ללכוד כלבים "תבוא ב-4:00 בבוקר". קבעתי עם הלכוד, קמתי ב-4:00 בבוקר, הלכתי עם הלכוד וכלב אחד לא מצאנו. ב-5:00 בבוקר, ב-6:00 בבוקר וכלב אחד לא מצאנו. גלעד זרקה : יש משהו, אני לא אגיד שזו תרבות, אבל לקחת מיעוט ובגלל המיעוט הזה להרוס לכולם. או שעכשיו אנחנו לוקחים ומסמנים את הכלבים הבעיתיים של כל משפחה ומשפחה שהם אלה שתוקפים ולהתמקד עליהם.

(מדברים יחד)

אריה שרון : גלעד, אני מבין אותך ואני יודע למה אתה מתכוון. אנחנו בענייני כלבים אז אפרופרו- אין חיה כזאת. החוק הוא שוויוני לכל חיה והוא לא יכול להיות אחרת, ואני רוצה להגיד לך שאם הוא רק תופס את הפינצ'רים בגלל שנוח לו ואת הכלבים הגדולים לא אז זה לא בסדר. אבל החוק לא יכול לעשות אבחנה בין כלבים וגם פינצ'ר יכול לבוא לאיזה ילד ולעשות לו את הנזק. אז אני מבין אותך אבל החוק שווה לכולם, ובנימה זו אני מסיים את הנושא הזה.

בקשה לקיום מסיבה תחת כיפת השמיים

אריה שרון : הנושא האחרון שאנחנו מעלים זה אירוע שמתכננת העמותה להגנה על זכויות העקורים ביום העצמאות. אריאל היועמ"ש, בבקשה.

עו"ד משה אריאל : זה ברמת הדיווח. התקבלה בקשה במועצה של עמותה בשם העמותה להגנה על זכויות העקורים, שמבקשת לקיים ביום העצמאות תהלוכה של כ-5,000 איש שתתכנס בחניון "ימי קדם" ומשם תצעד צפונה לכיוון הריסות הכפר סינדיאנה. שם תוקם במה, תהיה מערכת הגברה ויתקיים איזשהו אירוע בין השעות 13:00 ל-17:00 אחר הצהריים. זו הבקשה שהוגשה. מי שצריך לקיים את האירוע צריך לקבל רישיון לקיום האירוע מהמועצה, ואנחנו כמובן מחויבים לבדוק את הבקשה הזאת על פי כל הקריטריונים שקבועים בחוק ולראות אם ניתן או אי אפשר לאשר את הבקשה. אנחנו בודקים את הבקשה

הזאת בכל מיני היבטים ; אנחנו בודקים את זה בהיבט בטיחות- האם הבקשה ישימה, האם קיום האירוע ישים מבחינת תחבורה, האם הוא יוצר סיכון בטיחותי. אנחנו בודקים את זה מבחינת סביבתית של מה ההשלכות הסביבתיות של אירוע כזה, ושל כמות כזאת של אנשים שמסתובבת בשטח שהוא שמורת יער עם בעלי חיים בסכנת הכחדה, ובשטח מרעה. כל הדברים האלה נבדקים מול אנשי המקצוע. כמובן אחרי שנקבל תשובות מאנשים המקצוע, בהתאם לתשובות שנקבל, אנחנו נאשר או נדחה את הבקשה. זה היה רק ברמת הדיווח לשיבה.

אריה שרון : אוקי. אנחנו נבדוק את זה מול כל הגורמים המקצועיים ונשיב להם. כיוון שזה אירוע תחת כיפת השמיים הוא כלול בחוק רישוי עסקים שבתחום המועצה והם צריכים לקבל את אישורינו. תודה רבה לכולכם.

סיום הקלטה